

Великоднє

Наталія Горішна

Вже й дістала свічки великодні,
Помолилась на квіти балконні.
Дощовитим хльостким запиналом
Розкуйовдило їх, поламало.
А вони по-святковому вбрані
У своїй світанковій нірвані,
Виплітають тремкі пентаграми
Поза часом і поза світами,
Мовчазні, наче лики іконні...
Великоднє моє завіконня!
Помолилась. Хай так, як умію –
Пелюсткам... небокраю... промінню...

* * *

Не ховайся за вітер,
Не ховайся за квіти.
День намірився й буде легким.
Хтось розгойдує хвіртку
І обтрушує вітку
З білим цвітом, примарним, як дим.
Хтось не хоче не бути,
В позачасі закутим,
Згоден вітриком стати малим.
Лиш би бути почутим,
Лиш би запах вдихнути
Цього світу ще кілька хвилин.